

*Kapitel 32.***Domsforhandling for Landsret i 1ste Instans.**

§ 354.

Udebliver Sagsøgeren ved Domsforhandlingen, afviser Landsretten Sagen og tilkender den Sagsøgte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger, for saa vidt han ikke frafalder Paastand derom. Sagsøgerens Udeblivelse udelukker ikke, at der gives sagsøgte Dom for af ham tingfæstede Modkrav.

Udebliver Sagsøgte ved Domsforhandlingen, finde de i § 332 givne Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 355.

Naar Domsforhandlingen er begyndt, kan den udenfor de i §§ 357, 360 og 361 nævnte Tilfælde ikke uden tvingende Nødvendighed udsættes, men fortsættes uafbrudt i det begyndte og de paafølgende Møder, der saa vidt muligt skulle holdes de umiddelbart efterfølgende Dage.

§ 356.

Ved Domsforhandlingen skulle Formalitetsindsigelser behandles før Realiteten og paakendes særskilt, medmindre Retten bestemmer, at de alle eller nogle af dem skulle forhandles i Forbindelse med Realiteten.

Naar Formaliteten er indlagt, ere alle de Indsigelser vedrørende Formaliteten indtil dette Tidspunkt, som kunne frafalde, udelukkede fra at komme i Betragtning.

I Tilfælde af, at Sagen ikke i det hele afvises, skal Retten ved Formalitetskendelsens Afsigelse beramme ny Domsforhandling. Udebliver Sagsøgte da ved denne Domsforhandling, finde de i § 332 indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

§ 357.

Domsforhandlingen foregaar paa Grundlag af Skriftvekslingen og det Retsbogen tilførte. Naar en Part under Forhandlingen helt eller delvis frafalder Paastande, Benaegtelser o. desl. eller gør Indrømmelser, er Modparten berettiget til at faa fornøden Tilførsel herom optagen i Retsbogen. Vil en Part fremsætte Paastande eller Anbringender, paa hvilke Modparten ikke er bleven forberedt gennem det skriftlige Grundlag, bliver det efter Begæring ved Rettens Kendelse at nægte, saafremt deres Fremsættelse vilde medføre Forhandlingens Udsættelse, medmindre det skønnes at være undskyldeligt, at de ikke tidligere ere meddelte. Tilstedes deres Fremsættelse, optages de i Retsbogen, og Forhandlingen bliver efter den deri interesserede Parts Begæring at udsætte ganske eller til Dels, for saa vidt det er nødvendigt til Varetagelse af hans Tarv.

Tilsvarende Regler gælde om Fremførelse af Beviser, om hvis Fremkomst Modparten ikke har erholdt saa betimelig Meddelelse, at han har kunnet forberede sig tilstrækkelig.

§ 358.

Ved Domsforhandlingen gives i Reglen Ordet først til Sagsøgeren, men Rettens Formand kan gøre Afvigelse herfra.

Ved Realitetsforhandlingens Begyndelse skulle Parterne oplæse og fremlægge deres skriftlig affattede Paastande.